

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Andrei Harghel, Valentina Clevadî, Tatiana Vieru,
Tatiana Răducanu,

cu participarea:

procurorului Sergiu Crijanovschi,
inculpatei Gălațanu Ludmila,
avocatului Negru Cristina,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva deciziei Curții de
Apel Chișinău, din 21 mai 2012, declarat de inculpata

***Gălațanu Ludmila Pavel, născută la**
22 octombrie 1962 în or. Florești, domiciliată în
mun. Chișinău, str. Arborilor 4, ap.1, cetățeană a
Republicii Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>01 martie – 17 noiembrie 2006,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>06 ianuarie – 21 mai 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>04 martie - 28 mai 2013.</i>

Procedura de citare legal îndeplinită.

Inculpata și avocatul au solicitat admiterea recursului, în sensul declarat.

Procurorul a optat pentru respingerea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2006, Gălațanu Ludmila a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzută de art. 328 alin.(1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Gălațanu Ludmila a fost condamnată în baza art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei.

Prin aceiași sentință au fost condamnate Caragia Natalia și Balteanco Viorica, dar în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpata este învinuită că, activînd în funcția de director, Caragia Natalia în funcția de contabil-șef, Balteanco Viorica în funcția de specialist în lucrul juridic și cadre a Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 10, mun. Chișinău, str. V. Alexandri, 17, au însușit ilegal mijloace bănești, încredințate în administrarea lor, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe.

În perioada de timp de la 01 ianuarie 2000 pînă la 01 august 2005, urmărind scopul interesat cupidant, prin înțelegere prealabilă au organizat o schemă de sustragere a mijloacelor bănești destinate achitării salariilor lucrătorilor întreprinderii.

Astfel, în borderourile pentru achitarea salariilor lucrătorilor ÎMGFL nr. 10, în perioada de la 01 ianuarie 2000 pînă la 01 august 2005, au fost incluse un șir de persoane, care în realitate la întreprinderea nominalizată n-au activat niciodată și nu au primit salariu, iar altele au activat anterior în diferite perioade, dar conform datelor contabile lor le-a fost calculate salarii ulterior concedierii lor.

Ordinele de angajare în serviciu a persoanelor în cauză erau semnate de către șefa ÎMGFL nr. 10 Ludmila Gălațanu, tabelarea lucrului efectuat de aceste persoane o efectua specialistul în lucrul juridic și cadre Balteanco Viorica, iar borderourile de salarizare erau întocmite de către contabilul șef al ÎMGFL nr. 10 Caragia Natalia.

În așa mod, la 22 noiembrie 2002, în baza ordinului nr. 45p, a fost angajat în calitate de lucrător de igienă cet. Armăsari Vasile. La momentul angajării, conform înțelegerii între Gălațanu L. și Armăsari V., ultimul urma să primească lunar salariu la ÎMGFL nr. 10 în sumă de 100 lei, însă în listele de salarizare a ÎMGFL nr. 10 din perioada 22 noiembrie 2002 pînă în iulie 2005, lui Armăsari Vasile chipurile i-a fost achitat salariu în sumă de 16.519 lei, iar în realitate el a primit numai 3500 lei. Diferența de 13.019 lei fiind sustrasă.

La 11 octombrie 2004, în baza ordinului nr. 24p, în mod fictiv a fost angajat în calitate de lucrător de igienă Dutcovschi Gheorghe, care în realitate nu a fost angajat la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat lui din momentul angajării pînă în iulie 2005, în sumă de 5.039 lei a fost sustras.

La 21 decembrie 2004, în baza ordinului nr. 32p, a fost angajată în calitate de lucrător de igienă cet. Raznovan Eugenia. Conform listelor de salarizare, în perioada din 21 decembrie 2004 pînă iulie 2005, ei i-a fost achitat salariu în sumă de 3.962 lei. Însă din salariul destinat achitării lui Raznovan E. lunar se sustrăgea suma de 150 lei, suma totală sustrasă constituind 1.050 lei.

La 26 august 2002, în baza ordinului nr. 35p, în mod fictiv a fost angajată în calitate de lucrător de igienă Cuzovencova Nadejda, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat, nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive din 26.01.2004, în baza ordinului nr. 2p, în sumă de 8.541 lei a fost sustras.

La 01 iulie 2002, în baza ordinului nr. 28p, în mod fictiv a fost angajată la calitate de lucrător de igienă Vîrlan Larisa, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei, din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive din 26.12.2003, în baza ordinului nr. 51p, în sumă de 7.413 lei, a fost sustras.

La 14 mai 2003, în baza ordinului nr. 20p, în mod fictiv a fost angajat în calitate de lucrător de igienă Vîrlan Radion, care în realitate nu a fost angajat la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat lui, din momentul angajării pînă la momentul concedierii lui fictive din iulie 2005, în sumă de 9.541 lei, a fost sustras.

La 01 aprilie 2002, în baza ordinului nr. 13p, în mod fictiv a fost angajată în calitate de lucrător de igienă Stratu Valentina, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei, din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive, conform listelor de salarizare, în sumă de 11.255 lei, a fost sustras.

La 01 aprilie 2002, în baza ordinului nr. 13p, în mod fictiv a fost angajat în calitate de lucrător de igienă Vîrlan Gheorghe, care în realitate nu a fost angajat la serviciu, nu a lucrat și nu a primit iu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat lui, din momentul angajării pînă la momentul concedierii lui fictive din 27.12.2004, în baza ordinului nr. 33p, în sumă de 10.952 lei, a fost sustras.

La 26 mai 2004, în baza ordinului nr. 11p, în mod fictiv a fost angajată în calitate de lucrător de igienă Leșan Raisa, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei, din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive din 13.07.2005, în baza ordinului nr. 18p, în sumă de 8.994 lei a fost sustras.

În aceste circumstanțe, Gălațanu L., Caragia N. și Balteanco V. au însușit ilegal mijloace bănești, încredințate în administrarea lor, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari în sumă totală de 75.804 lei.

Astfel Gălațanu Ludmila, Caragia Natalia și Balteanco Viorica, sunt învinuite de însușirea în proporții deosebit de mari a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, infracțiune prevăzută de art. 195 alin. (2) Cod penal.

Tot Gălațanu Ludmila este învinuită că, activînd în funcția de director al întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 10 și fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în virtutea ordinului de numire în funcție din 23.11.2001, nr.99p, i-au fost atribuite anumite drepturi și obligațiuni în vederea exercitării acțiunilor administrativ de dispoziție, la executarea deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/17-2 din 03 aprilie 2003, și-a depășit atribuțiile de serviciu în următoarele circumstanțe.

Astfel, conform deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/17-2 din 03 aprilie 2003, Gălațanu L., ca director al Î.M.G.L. nr.10, urma să conducă cu desfășurarea lucrărilor de reamenajare în scopuri locative a încăperilor nr.7-46 din str. Lăpușna 20, pentru ce, conform p.7; 8;9;11 a Regulamentului privind modul de atribuire

pentru reconstrucție a încăperilor de locuit atestate ca avariate și nelocuibile, nr.31/6 din 23.12.1997, era necesar să comande un proiect de reamenajare și reconstrucție, să întocmească rîndul persoanelor care necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, la finisarea efectuării reamenajării, conform planului arhitectural, să înainteze o cerere către Direcția Controlul regimului Urban a Primăriei mun. Chișinău, privind recepționarea încăperilor date, contra prevederilor Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova, nr.285 din 23 mai 1996, a Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în R.S.S. Moldova, nr.405 din 25.11.1987, a Instrucțiunii provizorie referitor la procedura de examinare a chestiunilor ce țin de combaterea construcțiilor neautorizate, aprobată prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr.13/31 din 10.05.2001 și a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizația de construcție sau desființării construcțiilor și amenajărilor, adoptat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 360 din 18.04.1997, în lipsa listei persoanelor ce necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, a proiectului aprobat de Direcția Generală Arhitectură și Urbanism, a certificatului de urbanism, fără efectuarea recepțiilor finale cu întocmirea corespunzătoare a procesului-verbal de recepție finală, fără primirea de către Î.M. „Direcția locuințe a Primăriei mun. Chișinău” la balanță a încăperilor și eliberarea ordinelor de repartitie, depășindu-și vădit atribuțiile de funcție a permis cet. Tihonov E, Nicov V., Balteanco V., Panaite G., Miroșnicenco L. și Ghenea N., să efectueze desinestătător lucrările de reamenajare, și să ocupe ilegal sub spațiu locativ încăperile nr.7-46 din casa nr. 20 din str. Lăpușna mun. Chișinău.

Astfel Gălațanu Ludmila, este învinuită că, fiind persoană cu funcție de răspundere, prin acțiunile sale intenționate, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate, cauzînd daune considerabile intereselor publice, exprimate prin încălcarea ordinei de drept, ce reglementează procedura reamenajării încăperilor nelocuibile în locuibile și repartizarea lor, prin ce a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Instanța de fond, audiind inculpații, martorii, examinînd materialele dosarului a concluzionat că învinuirea adusă inculpatei nu și-a găsit confirmarea.

Reamenajarea demisolului din clădirea menționată a fost permisă prin intermediul deciziei Primăriei capitalei cu condiția exclusivă a efectuării lucrărilor din contul și cu forțele proprii ale viitorilor locatari. Mai mult, spațiul sus indicat anterior deja a avut statut legal de cămin, adică de spațiu locativ oficial.

Fiind interogată pe marginea acestui episod al învinuirii, Gălațanu L. a declarat, că în anul 2003, la solicitarea respectivă a întreprinderii pe care o conduce, Pretura sect. Centru și Primăria capitalei prin decizie a permis reamenajarea încăperilor din semisubsolul casei de pe str. Lăpușna 20, mun. Chișinău în spațiu locativ pentru a fi utilizat în calitate de cămin, iar mai precis de a reveni în așa calitate, avută în anii precedenți.

Legalitatea acțiunilor ei se confirmă prin:

interpelarea ÎMGFL nr. 10 către Pretura sect. Centru nr. 86/01-7 din 03.06.2002 cu rugămintea de a accepta reamenajarea încăperilor din Țoclul blocului locativ nr. 20 din str. Lăpușnei, mun. Chișinău în cămin;

demersul Preturii sect. Centru către Primăria mun. Chișinău nr. 23-279/01-14 din 05.02.2003, în același sens;

decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 14/17-2 din 03.04.2003, conform căreia s-a permis ÎMGFL nr. 10 reamenajarea încăperilor nr. 7-46, cu suprafața totală de 453,9 m², din str. Lăpușnei, 20, pentru utilizarea ulterioară cu statut de cămin;

extrasul din procesul verbal al ședinței comitetului sindical și administrației ÎMGFL nr. 10, prin care s-a hotărât repartizarea încăperilor lucrătorilor întreprinderii;

proceselor-verbale a ședinței comitetului sindical și administrației ÎMGFL nr. 10, prin care s-a hotărât repartizarea încăperilor respective lucrătorilor întreprinderii;

Tot odată, pe acest capăt de învinuire acuzarea nu a concretizat care atribuții au fost depășite și care legi au fost încălcate de către inculpată.

Prin urmare, în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal și pe acest epizod ea urmează a fi achitată.

Totodată este constatat că suma cheltuielilor necontabilizate suportate, depășește esențial suma indicată în ordonanța de punere sud învinuire și rechizitoriu. Astfel, acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate de la art. 195 alin. (2) la art. 361 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal, ca confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite repetat, de două sau mai multe persoane.

Ordinele, cererile de angajare și eliberare din serviciu la ÎMGFL nr. 10 a lucrătorilor, listele de plată pentru achitarea salariilor lucrătorilor ÎMGFL nr. 10, registrele de salariu a lucrătorilor ÎMGFL nr. 10 pentru anii 2000-iunie 2005, confirmă angajarea fictivă în serviciu a unor lucrători, că în istele date au fost incluse persoane care în realitate la ÎMGFL nr. 10 nu au activat.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 195 alin. (2), 328 alin. (1), 84 Cod penal la 10 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita anumită activitate pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că concluziile instanței de fond sunt combătute de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, inculpata a permis ilegal efectuarea desinestătător a lucrărilor de reamenajare și ocupare a încăperilor nr. 7-46 din casa nr. 20 din str. Lăpușnei, mun. Chișinău, fapt ce a condiționat neexecutarea deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/17-2 din 03.04.2003 și repartizarea ilegală a spațiului locativ, cauzând

daune considerabile intereselor publice și rîndașilor întreprinderii nominalizate, exprimate prin încălcarea ordinii de drept ce reglementează procedura reamenajării încăperilor nelocuibile în locuibile, și repartizarea lor.

La fel, spațiul locativ a fost repartizat unor persoane ce nu necesită îmbunătățirea condițiilor de trai și cu încălcarea normelor arhitecturale, antiincendiară și sanitare.

Reamenajarea demisolului din clădirea menționată putea fi efectuată chiar și din contul și cu forțele proprii ale viitorilor locatari, dar nu în lipsa autorizației de construcție și a certificatului de urbanism, precum și a altor autorizații necesare prevăzute de legislația în vigoare.

Pe lângă aceasta, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că prin angajarea fictivă a lucrătorilor la ÎMGFL nr. 10 și falsificarea listelor de plată a salariilor, inculpata a sustras 75.804 lei.

3.1. A declarat apel și avocatul Pavalachi Alexei, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie achitată.

Apelantul a menționat că răspunderea penală pentru falsul în actele oficiale poate parveni numai în cazul, cînd așa acțiuni au fost săvîrșite din interes material sau alte interese personale. Dar materialele cauzei nu conțin careva probe, care ar confirma prezența unor astfel de interese.

Dimpotrivă, actele și datele procesuale confirmă cu toată certitudinea, că toate acțiunile incriminate au fost admise în interes de serviciu, în scopul organizării procesului de producere și de funcționare normală a activității întreprinderii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2007, apelul procurorului a fost respins ca depus peste termen, admis apelul avocatului, casată sentința în partea condamnării inculpatei în baza art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și pronunțată o nouă hotărîre, prin care procesul penal în privința inculpatei pe art. 195 alin. (2) Cod penal a fost încetat.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, termenul de apel curge de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței doar pentru părțile care au lipsit de la pronunțarea sentinței. În cazul dat procurorul a fost prezent la pronunțarea sentinței.

Instanța de fond incorect a condamnat inculpata pe art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, or ea nu era în drept să incrimineze inculpatelor din oficiu învinuirea în confecționare și folosirea documentelor oficiale false, deoarece aceasta contravine prevederilor art. 24 și 325 alin. (1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în lipsa apelului procurorului, care a fost declarat tardiv, fiind inadmisibilă casarea sentinței în sensul agravării situației inculpatei, sînt prezente circumstanțe care exclud posibilitatea tragerii la răspundere penală a acesteia pe acest capăt de învinuire, procesul penal urmînd să fie încetat.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat, casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a relatat că procurorul a făcut cunoștință și a aflat despre semnarea sentinței redactate integral la 12 martie 2007 și a declarat apel în termen de 15 zile, prevăzut de legea procesual penală.

Instanța de apel neîntemeiat a admis apelul părții apărării și greșit, din oficiu, a casat sentința, deoarece prin sentință inculpata a fost condamnată în baza art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, iar instanța de apel, depășind constatarea instanței de fond, a încetat procesul penal pe învinuirea adusă pe art. 195 alin. (2) Cod penal, astfel în prezent fiind situația că, deși sentința a fost casată, condamnarea ei pe art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal nu a fost anulată.

Mai mult, în dispozitivul deciziei nu este indicat potrivit căror motive și în baza cărei legi procesual penale a fost încetat procesul penal, adică motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii atacate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2007, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cazul în care instanța de fond a ajuns la concluzia de a recalifica acțiunile inculpatei, urma ca în partea descriptivă a sentinței de condamnare să descrie fapta, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, circumstanțe ignorate de instanța de fond.

Instanța de apel nu a corectat această eroare judiciară evidentă și nu a făcut o analiză detaliată a probelor, care au fost puse la baza sentinței.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2008, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

Instanța de apel a indicat că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei nominalizate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2008, recursul a fost admis, casată decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către procuror, deși acesta a invocat probe concrete, care confirmă vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

10. Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2009, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a specificat că instanța de fond a soluționat just cauza de pe rol.

11. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a judecat apelul în raport cu motivele invocate.

12. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 2009, recursul a fost admis, decizia casată și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către procuror.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2010, apelul declarat de avocat a fost respins, admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Gălațanu Ludmila a fost condamnată în baza art. 328 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și în baza art. 191 alin. (4), 79 Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

De la inculpatele Gălațanu Ludmila, Caragia Natalia și Balteanco Viorica s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul ÎMGFL nr.10 prejudiciul material în sumă de 75.804 lei.

Instanța a constatat că vinovăția inculpatei a fost dovedită în ședința de judecată prin totalitatea de probe administrate.

14. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată pe toate capetele de acuzare.

Ea a menționat că instanța de fond a condamnat-o în lipsa unor probe concludente, iar instanța de apel nu a examinat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, deoarece ea nu a fost audiată, nefiind cercetate nemijlocit probele administrate.

15. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2011, recursul a fost admis, casată decizia recurată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că recercetarea probelor la rejudecarea cauzei penale de instanța de apel este o procedură obligatorie, instituită prin lege, care urmează a fi executată, în deosebi în cazul când instanța de apel adoptă o decizie de condamnare, contrară hotărârii de achitare sau încetare a procesului penal, adoptată de către instanța de fond.

Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 419 și 414 Cod de procedură penală.

16. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2012, apelul avocatului a fost respins ca nefondat, admis apelul procurorului,

casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal în privința inculpatei pe art. 328 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Gălațanu Ludmila a fost condamnată în baza art. 191 alin. (4), 79 Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de apel a constatat că inculpata, activînd în funcția de director, Caragia Natalia în funcția de contabil-șef, Balteanco Viorica în funcția de specialist în lucrul juridic și cadre a întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 10, mun. Chișinău, str. V. Alexandri 17, au însușit ilegal mijloace bănești, încredințate în administrarea lor, cu folosirea situației de serviciu, în proporții mari.

În perioada de timp de la 01 ianuarie 2000 pînă la 01 august 2005, urmărind scopul interesat cupidant, prin înțelegere prealabilă au organizat o schemă de sustragere a mijloacelor bănești destinate achitării salariilor lucrătorilor întreprinderii.

Astfel, în borderourile pentru achitarea salariilor lucrătorilor ÎMGFL nr. 10, în perioada de la 01 ianuarie 2000 pînă la 01 august 2005, au fost incluse un șir de persoane, care în realitate la întreprinderea nominalizată n-au activat niciodată și nu au primit salariu, iar altele au activat anterior în diferite perioade, dar conform datelor contabile lor le-a fost calculate salarii ulterior concedierii lor.

Ordinele de angajare în serviciu a persoanelor în cauză erau semnate de către șefa ÎMGFL nr. 10 Ludmila Gălațanu, tabelarea lucrului efectuat de aceste persoane o efectua specialistul în lucrul juridic și cadre Balteanco Viorica, iar borderourile de salarizare erau întocmite de către contabilul șef al ÎMGFL nr. 10 Caragia Natalia.

În așa mod, la 22 noiembrie 2002, în baza ordinului nr. 45p, a fost angajat în calitate de lucrător de igienă cet. Armăsari Vasile. La momentul angajării, conform înțelegerii între Gălațanu L. și Armăsari V., ultimul urma să primească lunar salariu la ÎMGFL nr. 10 în sumă de 100 lei, însă în listele de salarizare a ÎMGFL nr. 10 din perioada 22 noiembrie 2002 pînă în iulie 2005, lui Armăsari Vasile chipurile i-a fost achitat salariu în sumă de 16.519 lei, iar în realitate el a primit numai 3500 lei. Diferența de 13.019 lei fiind sustrasă.

La 11 octombrie 2004, în baza ordinului nr. 24p, în mod fictiv a fost angajat în calitate de lucrător de igienă Dutcovschi Gheorghe, care în realitate nu a fost angajat în serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat lui din momentul angajării pînă în iulie 2005, în sumă de 5.039 lei, a fost sustras.

La 21 decembrie 2004, în baza ordinului nr. 32p, a fost angajată în calitate de lucrător de igienă cet. Raznovan Eugenia. Conform listelor de salarizare, în perioada din 21 decembrie 2004 pînă iulie 2005, ei i-a fost achitat salariu în sumă de 3.962 lei. Însă din salariul destinat achitării lui Raznovan E. lunar se sustrăgea suma de 150 lei, suma totală sustrasă constituie 1.050 lei.

La 26 august 2002, în baza ordinului nr. 35p, în mod fictiv a fost angajată în calitate de lucrător de igienă Cuzovencova Nadejda, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat, nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive din 26.01.2004, în baza ordinului nr. 2p, în sumă de 8.541 lei, a fost sustras.

La 01 iulie 2002, în baza ordinului nr. 28p, în mod fictiv a fost angajată în calitate de lucrător de igienă Vîrlan Larisa, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei, din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive din 26.12.2003, în baza ordinului nr. 51p, în sumă de 7.413 lei, a fost sustras.

La 14 mai 2003, în baza ordinului nr. 20p, în mod fictiv a fost angajat în calitate de lucrător de igienă Vîrlan Radion, care în realitate nu a fost angajat la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat lui, din momentul angajării pînă la momentul concedierii lui fictive din iulie 2005, în sumă de 9.541 lei, a fost sustras.

La 01 aprilie 2002, în baza ordinului nr. 13p, în mod fictiv a fost angajată în calitate de lucrător de igienă Stratu Valentina, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei, din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive, conform listelor de salarizare, în sumă de 11.255 lei, a fost sustras.

La 01 aprilie 2002, în baza ordinului nr. 13p, în mod fictiv a fost angajat în calitate de lucrător de igienă Vîrlan Gheorghe, care în realitate nu a fost angajat la serviciu, nu a lucrat și nu a primit iu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat lui, din momentul angajării pînă la momentul concedierii lui fictive din 27.12.2004, în baza ordinului nr. 33p, în sumă de 10.952 lei, a fost sustras.

La 26 mai 2004, în baza ordinului nr. 11p, în mod fictiv a fost angajată în calitate de lucrător de igienă Leșan Raisa, care în realitate nu a fost angajată la serviciu, nu a lucrat și nu a primit salariu la ÎMGFL nr. 10, iar salariul chipurile achitat ei, din momentul angajării pînă la momentul concedierii ei fictive din 13.07.2005, în baza ordinului nr. 18p, în sumă de 8.994 lei, a fost sustras.

În aceste circumstanțe, Gălațanu L., Caragia N. și Balteanco V. au însușit ilegal mijloace bănești, încredințate în administrarea lor, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari în sumă totală de 75.804 lei.

Gălațanu Ludmila Pavel, activînd în funcția de director al Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 10 și fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în virtutea ordinului de numire în funcție din 23.11.2001, nr.99p, i-au fost atribuite anumite drepturi și obligațiuni în vederea exercitării acțiunilor administrativ de dispoziție, la executarea Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/17-2 din 03 aprilie 2003, și-a depășit atribuțiile de serviciu în următoarele circumstanțe:

Astfel, conform Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/17-2 din 03 aprilie 2003, Gălațanu Ludmila, ca director al ÎMGFL nr.10 urma să conducă cu desfășurarea lucrărilor de reamenajare în scopuri locative a încăperilor nr.7-46 din

str. Lăpușna 20, pentru ce, conform p.7, 8, 9,11 a Regulamentului privind modul de atribuire pentru reconstrucție a încăperilor de locuit atestate ca avariate și nelocuibile, nr. 31/6 din 23.12.1997, era necesar să comande un proiect de reamenajare și reconstrucție, să întocmească rîndul persoanelor care necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, la finisarea efectuării reamenajării, conform planului arhitectural, să înainteze o cerere către Direcția Controlul regimului Urban a Primăriei mun. Chișinău, privind recepționarea încăperilor date, contra prevederilor Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova, nr. 285 din 23 mai 1996, a Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în R.S.S. Moldova, nr. 405 din 25.11.1987, a Instrucțiunii provizorie referitor la procedura de examinare a chestiunilor ce țin de combaterea construcțiilor neautorizate, aprobate prin Decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 13/31 din 10.05.2001 și a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizația de construcție sau desființării construcțiilor și amenajărilor, adoptat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 360 din 18.04.1997, în lipsa listei persoanelor ce necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, a proiectului aprobat de Direcția Generală Arhitectură și Urbanism, a certificatului de urbanism, fără efectuarea recepțiilor finale cu întocmirea corespunzătoare a procesului-verbal de recepție finală, fără primirea de către Î.M. „Direcția locuințe a Primăriei mun. Chișinău”, la balanță a încăperilor și eliberarea ordinelor de repartiție, depășindu-și vădit atribuțiile de funcție a permis cet. Tihonov E., Nicov V., Balteanco V., Panaite G., Miroșnicenco L. și Ghenea N., să efectueze desinestătător lucrările de reamenajare și să ocupe ilegal sub spațiu locativ încăperile nr.7-46 din casa nr.20 din str. Lăpușna, mun. Chișinău.

Recalificarea acțiunilor inculpatelor de la art. 195 alin. (2) la art. 361 alin. (2), lit. a), b) Cod penal - confecționarea documentelor oficial false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvîrșite repetat, de două sau mai multe persoane, este greșită, deoarece s-a constatat cu certitudine că inculpatele au însușit mijloace bănești în proporții mari, încredințate în administrarea lor, cu folosirea situației de serviciu, iar confecționarea documentelor oficial false este metoda de însușire a mijloacelor bănești, documentele fiind falsificate anume în scopul însușirii mijloacelor bănești, adică prin angajarea fictivă a lucrătorilor la ÎMGFL nr.10 și falsificarea listelor de plată a salariilor, inculpatele au obținut și au sustras mijloace bănești în sumă totală de 75.804 lei. Acțiunile făptașilor indică direct la intenția de a însuși ilegal mijloacele bănești și de a camufla proveniența lor.

Concluziile primei instanțe că cheltuielile necontabilizate suportate de către conducerea ÎMGFL nr.10 depășesc esențial suma sustrasă indicată în învinuire nu este motivată, ori nici nu a fost indicat de unde a fost luată diferența de bani necesară pentru executarea acestor cheltuieli și care a fost scopul efectuării reviziei economico-financiare tematice în cadrul urmăririi penale, ori documentele prezentate de partea apărării ce confirmă chipurile existența cheltuielilor necontabilizate reprezintă o modalitate de justificare a acțiunilor ilegale a inculpatelor, însă în lipsa unei evidențe contabile acestea nu au o valoare probantă.

La fel, inculpata a ignorat prevederile Regulamentului privind modul de atribuire pentru reconstrucție a încăperilor de locuit atestate ca avariate și

nelocuibile, nr. 31/6 din 23.12.1997, Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 285 din 23 mai 1996, Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în R.S.S Moldova, nr. 405 din 25.11.1987, Instrucțiunii provizorie referitor la procedura de examinare a chestiunilor ce țin de combaterea construcțiilor neautorizate, aprobate prin Decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 13/31 din 10.05.2001 și a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizația de construcție sau desființării construcțiilor și amenajărilor, adoptat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 360 din 18.04.1997, în lipsa listei persoanelor ce necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, a proiectului aprobat de Direcția Generală Arhitectură și Urbanism, a certificatului de urbanism, fără efectuarea recepțiilor finale cu întocmirea corespunzătoare a procesului-verbal de recepție finală, fără primirea de către Î.M. „Direcția locuințe a Primăriei mun. Chișinău”, la balanță a încăperilor și eliberarea ordinelor de repartitie, depășindu-și vădit atribuțiile de funcție a permis cet. Tihonov E., Nicov V., Balteanco V., Panaite G., Miroșnicenco L. și Ghenea N., să efectueze desinestătător lucrările de reamenajare și să ocupe ilegal sub spațiu locativ încăperile nr. 7-46 din casa nr. 20 din str. Lăpușna, mun. Chișinău.

Aceste încălcări au condiționat neexecutarea Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/17-2 din 03 aprilie 2003 și repartizarea ilegală a spațiului locativ, cauzând daune considerabile intereselor publice și a rîndașilor Î.M.G.F.L. nr.10, exprimate prin încălcarea ordinei de drept ce reglementează procedura reamenajării încăperilor nelocuibile în locuibile și repartizarea lor.

În ședințele judiciare s-a constatat faptul repartizării spațiului locativ unor persoane care nu necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, precum și încălcarea normelor arhitecturale, antiincendiar și sanitare. Reamenajarea demisolului din clădirea sus-menționată putea fi efectuată și din contul și cu forțele proprii ale viitorilor locatari, însă nu în lipsa autorizației de construcție și a certificatului de urbanism.

Acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, ca delapidarea averii străine, însușirea ilegală a bunurilor ÎMCFI nr.10, încredințate în administrarea ei, în proporții mari, ori art. 195 Cod penal a fost exclus din Codul penal prin Legea nr. 277 din 18.12.2008.

Avînd în vedere, că infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal este mai puțin gravă, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă au trecut 5 ani de la săvîrșirea infracțiunii mai puțin grave, urmează de încetat procesul penal în corespundere cu art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în legătură cu intervenirea prescripției.

Pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei nu a fost înaintată acțiune civilă, de aceea instanța nu s-a expus asupra încasării prejudiciului cauzat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpata este caracterizată pozitiv, nu are antecedente penale.

17. Inculpata a declarat recurs ordinar în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenta a specificat că ea nu este de acord cu încetarea procesului penal pe art. 328 alin. (1) Cod penal din motiv că aceasta este posibilă doar numai cu

acordul ei, însă la examinarea cauzei în instanța de apel, acest subiect nu a fost pus în discuție, că nu a depășit atribuțiile de serviciu și corect a permis cet. Tihon E., Nicov V., Balteanco V., Miroșnicenco L., Panatiuc G. și Ghenea N. să efectueze reamenajarea și repararea încăperilor nr.7-46 din casa nr. 20 din str. Lăpușna, mun. Chișinău, aceștia ocupînd în mod legal spațiul locativ reamenajat și reparat de ei.

Mai mult, Curtea de Apel Chișinău prin hotărîrea din 27 iunie 2006, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2006, a confirmat legalitatea acțiunilor conducerii întreprinderii și factorilor de decizie a administrației publice locale municipale. În așa situație, ea nu este vinovată de comiterea infracțiunii incriminate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece a acționat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, fapt confirmat prin cumulul de probe administrat.

Învinuirea înaintată ei în această parte este una neclară, deoarece nu s-a stabilit cui i-a fost cauzat prejudiciul material, cine este parte vătămată și parte civilă pe cauza dată.

Instanța de apel a condamnat-o pe Gălațanu L. în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, luînd ca bază declarațiile martorilor citite în instanța de apel, fapt ce vine în contradicție cu prevederile legislației în vigoare. Prezența martorilor acuzării era obligatorie în instanța de apel.

De asemenea nu a fost demonstrată latura subiectivă așa numitei infracțiuni prevăzută de art. 191 alin.(4) Cod penal, deoarece ea se caracterizează prin intenție directă și scop cupidant, însă sumele indicate au fost achitate ca salariu și folosite pentru efectuarea lucrărilor în cadrul ÎMGFL nr. 10.

Recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

18. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se impun următoarele concluzii.

În primul rînd, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **16** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, în raport cu motivele invocate în recurs, care nici nu conține referire la niște erori de drept concrete și clar definite, a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acesteia în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul ei. La stabilirea pedepsei inculpatei, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61, 75, 79 și 90 Cod penal, adică pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și

aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (pct. 3.1, 17 din prezenta decizie).

Mai mult, chiar recurenta a indicat în recursul ordinar că: „*sumele indicate au fost achitate ca salariu și folosite pentru efectuarea lucrărilor în cadrul ÎMGFL nr. 10*”. Din această afirmație la fel rezultă clar că utilizarea mijloacelor financiare destinate ca salariu pentru lucrătorii inexistenți în scopurile determinate de inculpată a fost posibilă doar în cazul sustragerii prealabile a acestor sume de bani (pct. 17 din prezenta decizie).

Circumstanțele expuse denotă în mod concludent că, în partea privind condamnarea recurente în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, instanța de apel nu a comis erori de drept, hotărîrea atacată cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul de pe rol este absolut neîntemeiat în sensul vizat.

În al doilea rînd, potrivit rechizitoriului inculpata este acuzată că:

„activînd în funcția de director al Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 10 și fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia în virtutea ordinului de numire în funcție din 23.11.2001, nr.99p, i-au fost atribuite anumite drepturi și obligațiuni în vederea exercitării acțiunilor administrativ de dispoziție, la executarea deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 14/17-2 din 03 aprilie 2003, și-a depășit atribuțiile de serviciu în următoarele circumstanțe.

Astfel, conform deciziei Primăriei m. Chișinău nr. 14/17-2 din 03 aprilie 2003, Gălațanu L., ca director al Î.M.G.L. nr.10, urma să conducă cu desfășurarea lucrărilor de reamenajare în scopuri locative a încăperilor nr.7-46 din str. Lăpușna 20, pentru ce, conform p.7; 8;9;11 a Regulamentului privind modul de atribuire pentru reconstrucție a încăperilor de locuit atestate ca avariate și nelocuibile, nr.31/6 din 23.12.1997, era necesar să comande un proiect de reamenajare și reconstrucție, să întocmească rîndul persoanelor care necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, la finisarea efectuării reamenajării, conform planului arhitectural, să înainteze o cerere către Direcția Controlul regimului Urban a Primăriei mun. Chișinău, privind recepționarea încăperilor date, contra prevederilor Regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova, nr.285 din 23 mai 1996, a Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în R.S.S. Moldova, nr.405 din 25.11.1987, a Instrucțiunii provizorie referitor la procedura de examinare a chestiunilor ce țin de combaterea construcțiilor neautorizate, aprobată prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr.13/31 din 10.05.2001 și a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizația de construcție sau desființării construcțiilor și amenajărilor, adoptat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 360 din 18.04.1997, în lipsa listei persoanelor ce necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, a proiectului aprobat de Direcția Generală Arhitectură și Urbanism, a certificatului de urbanism, fără efectuarea recepțiilor finale cu întocmirea corespunzătoare a procesului-verbal de recepție finală, fără primirea de către Î.M. „Direcția locuințe a Primăriei mun. Chișinău” la balanță a încăperilor și eliberarea ordinelor de repartiție, depășindu-și vădit atribuțiile de funcție a permis cet. Tihonov E, Nicov V., Balteanco V., Panaite G., Miroșnicenco L. și Ghenea N., să efectueze desinestătător lucrările de reamenajare, și să ocupe

illegal sub spațiu locativ încăperile nr.7-46 din casa nr. 20 din str. Lăpușna, mun. Chișinău”.

Acțiunile ei au fost calificate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, care prevedea răspundere penală pentru săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Conform art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

În pofida prevederilor conținute în normele enunțate, organul de urmărire penală nu a indicat, deci nici nu a constatat în actul de învinuire:

a) limitele căror drepturi și atribuții, cu reproducerea articolului, aliniatului și dispoziției normei de drept în acest sens, acordate prin care anume lege concretă, dar nu regulamente și instrucțiuni, cu indicarea denumirii și datei intrării în vigoare, ar fi depășit inculpatul;

b) esența daunelor considerabile cauzate intereselor publice, raportată la prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, care prescrie că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

c) care este timpul, locul, modul și mecanismul săvârșirii infracțiunii incriminate.

Rezultă că învinuirea înaintată inculpatei în această parte este una incorectă, incompletă, neclară, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire i-a afectat inculpatului dreptul de a ști pentru ce faptă este învinuită, adică dreptul la apărare.

Totodată, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

În ultima instanță rezultă că hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatei în baza art. 328 alin. (1) Cod

penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, iar soluția primei instanțe privind achitarea inculpatei pe art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii este legală și întemeiată (*pct. 2 din prezenta decizie*).

Potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, se adoptă o sentință de achitare, iar conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată și menține hotărîrea primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se impune soluția casării parțiale a deciziei contestate și menținerea sentinței instanței de fond cu privire la achitarea inculpatei pe art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece apelul procurorului a fost greșit admis în acest sens.

19. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpata Gălațanu Ludmila Pavel, casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2012, în partea privind: *„recunoaște vinovată pe Gălațanu Ludmila Pavel de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal. În baza art. 332 alin. (1) CPP, art. 60 CP dispune încetarea procesului penal în privința inculpatei Gălațanu Ludmila Pavel pe art. 328 alin. (1) Cod penal, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală”*, deoarece apelul procurorului a fost greșit admis în partea vizată.

Menține sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2006 în partea că: *„ pe Gălațanu Ludmila Pavel pe învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal de achitat, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii”*.

În rest, hotărîrea atacată se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică din 18 iunie 2013, ora 09.50.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Andrei Harghel

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru

Tatiana Răducanu

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

28 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Andrei Harghel, Valentina Clevadi, Tatiana Vieru,
Tatiana Răducanu,

cu participarea:

procurorului Sergiu Crijanovschi,
inculpatei Gălațanu Ludmila,
avocatului Negru Cristina,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2012, declarat de inculpata

*Gălațanu Ludmila Pavel, născută la
22 octombrie 1962 în or. Florești, domiciliată în
mun. Chișinău, str. Arborilor 4, ap.1, cetățeană a
Republicii Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>01 martie – 17 noiembrie 2006,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>06 ianuarie – 21 mai 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>04 martie - 28 mai 2013.</i>

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpata Gălațanu Ludmila Pavel, casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2012, în partea privind: *„recunoaște vinovată pe Gălațanu Ludmila Pavel de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal. În baza art. 332 alin. (1) CPP, art. 60 CP dispune încetarea procesului penal în privința inculpatei Gălațanu Ludmila Pavel pe art. 328 alin. (1) Cod penal, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală”*, deoarece apelul procurorului a fost greșit admis în partea vizată.

Menține sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2006 în partea privind: *„ pe Gălațanu Ludmila Pavel pe învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal de achitat, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii”*.

În rest, hotărîrea atacată se menține.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședința publică din 18 iunie 2013, ora 09.50.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Andrei Harghel

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru

Tatiana Răducanu